

РЕШЕНИЕ

№ 4787

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 09.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5864** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.15-178 АПК, вр..с чл.44,ал.5 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Н. К. – гражданин на З. срещу Отказ за замяна на обезпечителна мярка по ЗЧРБ рег. № 536400-10425/01.06.2021 година на Директор на Дирекция“ Миграция“.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се ,че същият е немотивиран и от него не може да стане ясно защо и въз основа на какво органът е отказал замяна на обезпечителната мярка. Иска се отмяна на отказа.

В съдебно заседание, оспорващият-Н. К., редовно и своевременно призован, се явява и в присъствието на преводач В. П. поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това жалбата му се поддържа от адвокат И., редовно упълномощен.

Ответникът по оспорването- Директор на Дирекция,, Миграция“ – [населено място] редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Ч. , редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено

следното:

Със Заповед от 24.02.2021 година на ВПД Началник сектор към О.- СДВР е наложена ПАМ- „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване и или трета страна“ на оспорващия.

Със Заповед от 24.02.2021 година на ВПД Началник сектор към СДВР е принудително настанен в СДВНЧ оспорващия.

На 12.05.2021 година до Директор на Дирекция“ Миграция“ оспорващият депозирал молба за замяна на принудителното настаняване в СДВНЧ, с която поиска да му е бъде заменено принудителното настаняване с ежеседмично явяване на чужденеца в териториална структура на МВР по местопребиваване.

Към молбата си приложил Декларация от български гражданин, който ще осигури средства за издръжка и жилище, документ за собственост на жилището, в което оспорващият ще пребивава.

На 01.06.2021 година ответникът по оспорването издал оспорения Отказ, в който посочил, че молбата на оспорващия няма да бъде удовлетворена.

Отказът е връчен на адвокат И. на 02.06.2021 година.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.140, ал.1 АПК/ предвид обстоятелството, че в Отказа не е посочен пред кой орган и в какъв срок може да бъде обжалван, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ за замяна на обезпечителна мярка по ЗЧРБ рег. № 536400-10425/01.06.2021 година на Директор на Дирекция “Миграция“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК./така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В нормата на чл.44, ал.6 от ЗЧРБ, е посочено, че в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки.

В нормата на чл.44, ал.5 от ЗЧРБ (5) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2017 г.) е посочено, че когато съществуват пречки чужденецът да напусне незабавно страната или да влезе в друга страна и няма насрочени действия за предстоящото му извеждане, органът, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка, или директорът на дирекция "Миграция" след преценка на индивидуалните обстоятелства и на опасността от укриване или на осуетяване на връщането по друг начин разпореждат със заповед по ред, определен с правилника за прилагане на закона,

изпълнението заедно или поотделно на някоя от следните обезпечителни мерки-чужденецът се задължава да се явява ежеседмично в териториалната структура на Министерството на вътрешните работи по местопребиваването си; чужденецът внася лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, определени с правилника за прилагане на закона; чужденецът предава във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането или експулсирането.

В разглеждания случай, оспореният Отказ е издаден от Директор на Дирекция“ Миграция“ до когото е адресирана Молбата за замяна на наложена ПАМ с обезпечителна мярка, който именно е компетентният орган да се произнесе по молбата за замяна по аргумент от нормата на чл.44,ал.5 от ЗЧРБ и той е бил длъжен да се произнесе по молбата. Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че Н. Н. към датата на издаване на Отказа е заемал длъжността – Директор на Дирекция“ Миграция“.

При издаване на Отказа не са спазени изискванията на чл.59 АПК за форма, като Отказът не съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му и липсват мотиви. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа.Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспореният отказ е издаден в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема,че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в

административната преписка. В конкретния случай, административният орган изобщо не е мотивирал отказа за замяна на принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ с предложената друг вид обезпечителна мярка, а само е посочил, че молбата няма да бъде удовлетворена.

От самата заповед не може да се установи защо и въз основа на какво административният орган е отказал да замени предложената обезпечителна мярка именно поради липса на мотиви. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. В настоящия случай, по същество липсват мотиви към издадената заповед, тъй като в нея не са посочени фактическите и правните основания на органа. Това е съществено нарушение, което е довело до неспазване на изискванията за форма и съставлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК.

Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда, то административната преписка следва да бъде върната на органа за ново произнасяне, при което следва да разгледа депозираната молба от 12.05.2021 година на оспорващия, както и да анализира приложените към нея писмени доказателства и да издаде акт, който да съдържа ясна воля на органа, защо и въз основа на какво е взел съответното решение.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. Оспорващият не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Но по силата на чл.78,ал.6 от ГПК, когато делото е решено в полза на лице, освободено от държавна такса или от разноски по производството, осъденото лице е длъжно да заплати всички длъжници се такси и разноски. Съответните суми се присъждат в полза на съда. Оспорващият е освободен от заплащане на държавна такса в размер на 10 лева и от заплащане на сума за преводач в размер на 40 лева и ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 50 лева – разноски в полза на съда.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ за замяна на обезпечителна мярка по ЗЧРБ рег. № 536400-10425/01.06.2021 година на Директор на Дирекция“ Миграция“.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ “МИГРАЦИЯ“ ГР. С. ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПО МОЛБАТА ОТ 12.05.2021 ГОДИНА НА Н. К. ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ МИГРАЦИЯ“ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ ПО СМЕТКАТА НА АССГ СУМАТА ОТ 50 ЛЕВА, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ“ МИГРАЦИЯ“- ГР. С..

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на ответника по оспорването.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: